

OK
Došlo. 2 3 hcd.
rubr.

11Co 380/2008-101

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohumíra Žídka a soudkyň JUDr. Zuzany Ihnátové a JUDr. Šárky Žmolíkové v právní věci žalobkyně S. H., nar. XXX, bytem XXX, proti žalovanému K. H., nar. XXX, bytem XXX, o 18.724,75 Kč, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 29.5.2008, čj. 11C 147/2007-80,

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se v napadené části v odstavcích I., III. a IV. výroku m ě n í takto:

Žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobkyni částku 18.724,75 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, se z a m í t á .

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem okresního soudu byl žalovaný povinen zaplatit žalobkyni částku 18.724,75 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). Žaloba ohledně částky 11.550,75 Kč byla zamítnuta (výrok II.). Žalovaný byl povinen zaplatit žalobkyni náklady

řízení ve výši 85,70 Kč ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.). Žalovaný byl povinen zaplatit české republice na účet Okresního soudu v Bruntále soudní poplatek ve výši 750,- Kč ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.).

Proti tomuto rozsudku, a to pouze proti výrokům I., III. a IV. podal v zákonné lhůtě odvolání žalovaný a navrhoval, aby rozsudek okresního soudu byl změněn a žaloba byla v celém rozsahu zamítnuta. Výrok II. nabyt samostatně právní moci. V odůvodnění podaného odvolání uvedl, že žalobkyně tím, že úmyslně zrušila trvalý příkaz, kterým byl hrazen nájem a služby spojené s užíváním bytu se dopustila vzniku škody, které nemohl žalovaný zabránit. Uplatňovaný nárok je v rozporu s dobrými mravy. Při výpočtu povinnosti uhradit žalobkyni žalovanou částku soud vycházel z hypotetického příjmu žalovaného 20.000,- Kč měsíčně, což nebylo v řízení prokázáno a je také v rozporu s daňovým přiznáním, které bylo soudu předloženo.

Žalobkyně v písemném vyjádření k podanému odvolání navrhovala potvrzení rozsudku okresního soudu v napadené části. Uvedla, že otázku nedostatku financí na jejím účtu a výdajů s tím spojených účastníci řešili mnohokrát, ale bezúspěšně. Finanční příspěvky žalovaného přestaly být pravidelné až přestaly úplně. Žalovaný odešel od firmy RD Rýmařov, s.r.o., kde byl zaměstnaný jako dělník, a to vzhledem k nedostatku financí, které v tuto dobu činily 25.000,- Kč měsíčně a nepokrývaly jejich výdaje. V začátku podnikání žalovanému výrazně pomohla, a to z titulu její tehdejší funkce u firmy RD Rýmařov, s.r.o. Zajistila žalovanému automobil za zůstatkovou cenu zn. AVIA, aby mohl začít podnikat v tom, čím se u firmy živil. Jeho měsíční příjem se zdvojnásobil a finanční situace se stále zlepšovala.

Vzhledem k podanému odvolání přezkoumal odvolací soud rozsudek okresního soudu v napadené části, tj. ohledně výroku I., III. a IV., jakož i řízení, které v tomto rozsahu předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Okresní soud vycházel z nesprávného právního názoru.

Žalobkyně žalobou došlou okresnímu soudu dne 7.6.2007 požadovala vůči žalovanému celkem částku 30.275,50 Kč. Jednalo se o řadu dílčích nároků: Dluh na nájemném za období od března 2005 do července 2005 - 18.262,- Kč; nedoplatek plynu, elektřiny, UPC, odvoz odpadu za období od roku 2004 - 2005 - 2.575,50 Kč a dluh na nájemném za období od července 2005 do června roku 2007 z titulu tzv. užívání adresy - 9.438,- Kč. Okresní soud po rozsáhlém dokazování žalobě vyhověl ohledně částky 18.724,75 Kč. Ve zbývajících částech žalobu zamítl. Odvolací soud vychází ze zjištěného skutkového stavu, ale nesouhlasí s právním posouzením předmětné věci. Manželství účastníků bylo uzavřeno dne 12.7.1986 a pravomocně rozvedeno dne 4.4.2006. Za trvání manželství se narodily děti F. dne XXX a G. dne XXX. Žalobkyně podala u soudu dne 3.8.2005 žalobu na výživné manželky a požadovala vůči žalovanému měsíčně 15.000,- Kč. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 29.6.2007, č.j. 11C 130/2005-74, který nabyt právní moci dne 9.8.2007 byl žalovaný povinen zaplatit žalobkyni celkové výživné manželky ve výši 16.271,- Kč, tj. 2.000,- Kč měsíčně od 3.8.2005 do 4.4.2006.

Okresní soud přiznal zčásti uplatňovaný nárok podle § 19 odst. 3 zákona o rodině. Podle tohoto ustanovení, neplní-li jeden z manželů svoji povinnost hradit

náklady společné domácnosti, rozhodne na návrh druhého manžela ve věci soud.

Toto ustanovení okresní soud nesprávně aplikoval, neboť takovýto nárok lze uplatnit za trvání manželství. Aktivně legitimován je pouze manžel. V předmětné věci bylo manželství pravomocně rozvedeno dne 4.4.2006 a žaloba byla podána k soudu dne 7.6.2007. Žalovaný za trvání manželství byl zavázán k povinnosti platit výživné na nezletilou G. na základě rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 16.11.2005, čj. OP 197/2005-136 ve výši 3.000,- Kč měsíčně s účinností od 1.12.2005. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 14.12.2005. V předmětné věci bylo nesporné, že žalovaný se odstěhoval z domácnosti dne 25.7.2005. Odvolací soud odkazuje na právní větu judikátu R 62/70, podle kterého manžel, který žije odděleně a platí soudem určené výživné pro nezletilé děti a manželku, přispívá v rámci plnění vyživovací povinnosti i na bydlení. Mezi účastníky nebylo doposud vypořádáno jejich společné jmění manželů. Obecně platí, že při vypořádání SJM za určitých okolností je možné v rámci ustanovení § 149 obč. zák. přihlídnout i k tomu, že manželé nežili ve společné domácnosti, případně, že některý z nich nepřispíval na potřeby rodiny. Po rozvodu manželství účastníci uzavřeli dohodu o zrušení společného nájmu družstevního bytu a dalším členství v bytovém družstvu. Tato dohoda ze dne 31.8.2006 byla předložena Okresnímu stavebnímu bytovému družstvu Bruntál dne 6.9.2006 s tím, že po rozvodu manželství zůstává členkou družstva a nájemkyní družstevního bytu č. XXX v XXX na ulici XXX žalobkyně. V řízení nebylo prokázáno, že by jakýmkoliv způsobem žalovaný po rozvodu manželství družstevní byt užíval. Nevzniklo mu proto žádné bezdůvodné obohacení.

Vzhledem k výše uvedeným závěrům postupoval odvolací soud v souladu s ustanovením § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. a rozsudek okresního soudu změnil tak, jak je uvedeno v odstavci I. výroku rozhodnutí.

Podle § 224 odst. 2 o.s.ř., změní-li odvolací soud rozhodnutí, rozhodne i o nákladech řízení u soudu prvního stupně.

V řízení byl úspěšný žalovaný, ale náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů nepožadoval. Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

V Ostravě dne 26. září 2008

Za správnost vyhotovení:
Pavel Kabát

JUDr. Bohumír Židek, v.r.
předseda senátu